

Roll: Nora

SKARA SKOLSCEN

Pjäsa: Ett Dockhem

Provomgång 1 Förelagd

Författare: Henrik Ibsen

scen våren 2020

Du behöver inte läsa hela pjäsen utan kan utgå från scenen som en fristående text. Du får byta kön på rollerna och ändra personliga pronomen. Du får stryka eller korta i texten. Provet ska vara max 3 minuter långt.

NORA:

Sätt dig ned – Jag har mycket att tala med dig om.

Du förstår mig inte. Och jag har heller aldrig förstått dig – förrän i kväll.

Nej, du får inte avbryta mig. Du ska höra vad jag säger. – Det här är en uppgörelse, Torvald. Du har aldrig förstått mig. – Det har gjort mig orätt, Torvald. Först från pappas sida och sedan från din. Ni har aldrig älskat mig. Ni har bara tyckt det vara roligt att vara förälskade i mig.

Jo, det är så, Torvald. Då jag var hemma hos pappa, kallade han mig för sin lilla docka, och han lekte med mig, som jag lekte med mina dockor. Så kom jag in till ditt hem – Vårt hem har inte varit något annat än en lekstuga. Här har jag varit din dockhustru, liksom jag hemma var pappas dockbarn.

Ack, Torvald, du är inte mannen att fostra mig till en riktig hustru åt dig. Jag får lov att uppfostra mig själv. Det tjänar ingenting till att förbjuda mig något hädanefter. Å, det gör mig så ont, för du har alltid varit så rar emot mig. Men jag kan inte rå för det. Jag älskar dig inte längre.

Jag har väntat så tåligt nu i åtta år. När Krogstads brev låg där ute var jag så övertygad om att nu kommer det underbara ske! Nu kommer du att träda fram och ta allt på dig och säga: Jag är den skyldige.

Jag vet att du tycker att det finns ingen, som offerar sin ära för den man älskar. Men det har hundratusentals kvinnor gjort.

Du varken tänker eller talar som den man jag skulle kunna lita mig till. När din förskräckelse var över – inte för det, som hotade mig, utan det du själv var utsatt för, och när hela faran var förbi – då var det för dig precis som om ingenting hade hänt! Torvald, i det ögonblicket gick det upp för mig, att jag i åtta år hade levat här tillsammans med en främmande man. Jag tål inte tänka på det! Jag skulle kunna slita mig själv i stycken.

Sådan som jag nu är, är jag ingen hustru för dig. Jag kan inte ligga över natten i en främmande mans rum. Du vet mycket väl, att det inte skulle vara länge. Och därför reser jag nu ifrån dig.

Farväl, Torvald.